

Sygn. akt II K 235/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Aleksandry Malinowskiej – Bizon

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2016 roku w Gdańsku sprawy

P. P. (1), urodzonego (...) w G.,

syna K. i G. z domu K.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 587/12** za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 18 marca 2012 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 15 (piętnaście) złotych każda, orzeczono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1163/12** za przestępstwo z art. 178 a § 1 k. k. popełnione w dniu 8 kwietnia 2012 roku na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1567/12** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 5 września 2012 roku na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda oraz za przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 5 września 2012 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

4 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1617/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 18 października 2013 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

5 5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1559/14** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 7 listopada 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 7 marca 2016 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

6 6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 86/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 28 grudnia 2014 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

7 7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 1 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 497/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2015 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

8 8. Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 462/15** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. popełnione w dniu 13 kwietnia 2015 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

9 9. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 620/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 10 kwietnia 2015 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k. i art. 86 § 1 k. k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 587/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1163/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1567/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1617/13**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1559/14**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 86/15**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 1 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 497/15**, Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 462/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 620/15** i jako karę łączną wymierza skazanemu P. P. (1) karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k. łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1567/12** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1617/13** i jako karę łączną wymierza skazanemu P. P. (1) karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 90 § 2 k. k. łączy środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 587/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1163/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 86/15** oraz Sądu Rejonowego w

Kartuzach z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 462/15** i orzeka wobec skazanego P. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 86/15 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 28 grudnia 2014 roku, od dnia 6 września 2015 roku do dnia 3 marca 2016 roku, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 497/15 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku od dnia 3 marca 2016 roku do dnia 14 lipca 2016 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 620/15 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 10 kwietnia 2015 roku do dnia 11 kwietnia 2015 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. G. 354, 24 kwotę złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 235/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 587/12** za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 18 marca 2012 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 15 złotych każda, orzeczono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 587/12 SR Gdańsk – P. w G. – k. 18 - 19; dane o karalności - k. 24 - 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1163/12** za przestępstwo z art. 178 a § 1 k. k. popełnione w dniu 8 kwietnia 2012 roku na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1163/12 SR Gdańsk – P. w G. – k. 23; dane o karalności - k. 24 – 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1567/12** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 5 września 2012 roku na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz za przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 5 września 2012 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1567/12 SR Gdańsk – P. w G. – k. 20 - 21; dane o karalności – k. 24 - 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1617/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 18 października 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1617/13 SR Gdańsk – P. w G. – k. 22; dane o karalności – k. 24 - 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1559/14** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 7 listopada 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 7 marca 2016 roku zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1559/14 SR Gdańsk – P. w G. – k. 42 ; dane o karalności – k. 24 - 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 86/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 28 grudnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 86/15 SR Gdańsk – P. w G. – k. 43 - 44; dane o karalności – k. 24 - 27

P. P. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 1 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 497/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 497/15 SR Gdańsk – Północ w G. – k. 58; dane o karalności – k. 24 – 27

P. P. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 462/15** za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k. popełnione w dniu 13 kwietnia 2015 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 462/15 SR w Kartuzach - k. 56; dane o karalności – k. 24 - 27

P. P. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 620/15** za przestępstwo z art. 244 k. k. popełnione w dniu 10 kwietnia 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 620/15 SR Gdańsk – P. w G. – k. 45 - 46; dane o karalności – k. 24 - 27

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie należy określić jako poprawne. Był osiem razy wyróżniany nagrodami za wykonywane prace nieodpłatne, nie był karany dyscyplinarnie. Relacje interpersonalne ze współosadzonymi układa bezkonfliktowo. W kontaktach z przełożonymi przestrzega obowiązujących przepisów. Jest grzeczny i uprzejmy, nie przejawia wrogości ani agresji. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Od dnia 20.11.2015 r. jest zatrudniony nieodpłatnie jako pracownik gospodarczy roznoszący posiłki. Z nałożonych obowiązków wywiązuje się właściwie. Skazany nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej i nie jest zainteresowany udziałem w działaniach nieformalnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał samouszkodzeń, nie prezentuje zachowań autoagresywnych. Do popełnionego przestępstwa przyznaje się i

deklaruje stosunek krytyczny. Prognoza penitencjarna na dalszy pobyt w warunkach izolacji penitencjarnej kształtuje się pozytywnie.

Dowód: opinia o skazanym - k. 11; informacja o pobytach orzeczeniach – k. 3 – 6, 12 - 16

Skazany P. P. (1) był uprzednio dziewięciokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 24 – 27

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w myśl tych przepisów, możliwe jest połączenie wszystkich kar orzeczonych wobec P. P., podczas gdy - w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. – możliwe byłoby połączenie jedynie jednostkowych kar orzeczonych wyrokami wymienionymi w punktach 1. i 2., 5. i 6. oraz 7. – 9. komparycji wyroku (z uwagi na dotychczasowe brzmienie art. 85 k. k., w myśl którego sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju). Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego P. P. (1) zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach wymienionych w punktach od 1. do 9. komparycji wyroku (punkt I. sentencji wyroku łącznego) oraz kar grzywny orzeczonych w sprawach II K 1567/12 i II K 1617/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt II. sentencji wyroku łącznego).

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

P. P. (1) skazany został na kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu. Jednocześnie należy podkreślić, iż – pomimo spełnienia przesłanek z art. 85 § 1 k. k. – Sąd nie połączył kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 587/12, II K 1163/12 i II K 1559/14 SR Gdańsk – P. w G., albowiem grzywny te zostały orzeczone na podstawie art. 71 § 1 k. k. (tj. obok kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania), a zatem - wobec faktu, iż zarządzono wykonanie owych kar pozbawienia wolności – zgodnie z art. 71 § 2 k. k., grzywny te nie podlegają wykonaniu, zaś kary pozbawienia wolności ulegają skróceniu o okres odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych grzywny z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia. Łącząc kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu P. P. w sprawach II K 587/12, II K 1163/12 i II K 1559/14

SR Gdańsk – P. w G., Sąd miał na uwadze, iż - zgodnie z dyspozycją o art. 71 § 2 k. k. – uległy one skróceniu o okres odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych grzywny z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia (tj. odpowiednio – o 30, 50 i 75 dni).

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wymienionych w punktach od 1. do 9 . komparycji wyroku i jako karę łączną wymierzył P. P. (1) karę 6 lat pozbawienia wolności. Z kolei w punkcie II. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary grzywny wymierzone w wyrokach II K 1567/12 i II K 1617/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną orzekł karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Wymierzając karę łączną grzywny Sąd baczył, by – zgodnie z dyspozycją art. 86 § 2 k. k. – wysokość stawki dziennej nie przekraczała najwyższej ustalonej poprzednio.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnjowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. bezpieczeństwu w komunikacji, zdrowiu publicznemu, mieniu i wymiarowi sprawiedliwości (aczkolwiek uwadze Sądu nie uszło, iż w większości były to przestępstwa związane z prowadzeniem pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości oraz późniejszym naruszeniem orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych), co przemawia za zastosowaniem zasady kumulacji, natomiast popełnione zostały w stosunkowo krótkich odstępach czasu (dziewięć przestępstw na przestrzeni 3 lat – od 18 marca 2012 r. do 28 kwietnia 2015 r.), co przemawia z kolei za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji.

Z kolei przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie II. sentencji wyroku wymierzone zostały przeciwko różnym dobrom prawnym (tj. mieniu i zdrowiu publicznemu) i popełnione zostały w odstępie 13 miesięcy, co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. P. P. (1), mimo bardzo młodego wieku, był już dziewięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że P. P. (1) wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść pozytywnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył kary łączne pozbawienia wolności i grzywny przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kary łączne we wskazanym powyżej wymiarze będą w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

W punkcie III. sentencji wyroku łącznego Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k. i art. 90 § 2 k. k. połączył środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wobec skazanego P. P. (1) w wyrokach: II K 587/12, II K 1163/12 i II K 86 /15 SR Gdańsk – P. w G. oraz w wyroku II K 462/15 SR w Kartuzach i orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie IV. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu i zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.